

Mirall capgirat · Adrià Puntí

lam rem Si em podeu treure per fi un tros d'ànima

lam d'ànima, d'ànima, i no fer-me mal,

Fa Sol no poséssiu cap cara d'espant

Fa Sol al veure'm per dintre tot ben corcat

lam (Sol) Si em moro a casa què direu?

lam Si em moro a casa què direu?

Fa lam Voldran saber-ho, saber-ho tot

lam rem Són tan absurdes aquest munt de llàgrimes

lam que us baixaran galtes avall

Fa l'àvia se'n riu vés per on

Sol no es queixava mai

Fa amb xuca-mufla refileva

Do no miris més a dintre meu

Fa que ni de prop ni de lluny en trauràs ni cinc

Do no et perfumis més aquest calaix pudent

Fa amb tantes roses, lliris i pensaments

Do Fa prou depèn, prou depèn

Do Fa prou depèn, prou depèn

